

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 52.601/3
van 6 februari 2013

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende
het inzagerecht en de bemiddeling bij interlandelijke adoptie’

Op 18 december 2012 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 7 februari 2013, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende het inzagerecht en de bemiddeling bij interlandelijke adoptie’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 22 januari 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Bruno SEUTIN, staatsraden, Lieven DENYS en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 6 februari 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.¹

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt tot uitvoering van bepaalde onderdelen van het decreet van 20 januari 2012 ‘houdende regeling van de interlandelijke adoptie van kinderen’², meer bepaald hoofdstuk 4 inzake adoptiebemiddeling, onderdelen van hoofdstuk 5 inzake het Vlaams Centrum voor Adoptie (hierna: VCA) en de Vlaamse adoptieambtenaar, hoofdstuk 6 inzake nazorg, hoofdstuk 7 inzake de zelfstandige adoptie, hoofdstuk 8 inzake het inzagerecht in adoptiedossiers en hoofdstuk 11 inzake de slotbepalingen.

Hoofdstuk 1 van het ontwerp bevat definities (artikel 1).

Hoofdstuk 2 bevat bepalingen inzake de adoptiesamenwerking in het buitenland, waarin de prospectie in een ander land en onder meer het indienen van een inlichtingendossier in het raam hiervan door de adoptiedienst bij het VCA³ en de voorlopige goedkeuring van een adoptiekanaal door het VCA (artikelen 2 tot 8) worden geregeld, evenals het behandelen van proefdossiers door de adoptiedienst en de beslissing van het VCA inzake het openen van het kanaal en naderhand het eventuele opschorten of het stopzetten van het kanaal of het opleggen van bijkomende voorwaarden (artikelen 9 tot 12).

Hoofdstuk 3 betreft het sluiten van een overeenkomst tussen de adoptiedienst en de kandidaat-adoptant, het aanleggen van wachtlijsten per kanaal door de adoptiedienst in samenspraak met het VCA, de adoptieprocedure, de eerste nazorg en de follow-uprapportage (artikelen 13 tot 22).

Hoofdstuk 4 regelt de zelfstandige adoptie, inzonderheid het indienen van een aangifteformulier voor een zelfstandig adoptiekanaal door de kandidaat-adoptant bij het VCA, de behandeling van de aanvraag en de beslissing tot goed- of afkeuring van het kanaal door het VCA, het bezorgen van de stukken bedoeld in artikel 361-2 van het Burgerlijk Wetboek door het VCA aan de bevoegde autoriteit in het herkomstland en het bezorgen van het adoptiedossier door de zelfstandige adoptant aan de Vlaamse adoptieambtenaar (artikelen 23 tot 29).

¹ Gelet op de toegemeten termijn en de tal van andere, vaak complexe en omvangrijke, aan een termijn gebonden ontwerpen waarover in dezelfde periode om advies is verzocht, heeft de Raad van State geen diepgaand onderzoek aan het ontwerp kunnen wijden. Het advies dient dan ook met dit voorbehoud te worden gelezen.

² Dit decreet, dat niet aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, werd voorgelegd, is het resultaat van een parlementair initiatief.

³ Dit is een afdeling binnen Kind en Gezin “die zal optreden als centrale autoriteit inzake interlandelijke adoptie” (artikelen 3, 8°, en 20, § 1, eerste lid, van het decreet van 20 januari 2012). Kind en Gezin zelf is een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid (zie het decreet van 30 april 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin’).

Hoofdstuk 5 betreft de erkenning en de subsidiëring van de adoptiediensten. Het bepaalt erkenningsvoorwaarden (artikelen 30 tot 36) en de aard van de mogelijke subsidies, de subsidievoorschriften en de procedure voor uitbetaling van de subsidies door Kind en Gezin (artikelen 37 tot 45).

Hoofdstuk 6 regelt de erkenning door Kind en Gezin van trefgroepen, zijnde verenigingen met als leden adoptanten of geadopteerden, die als doelstelling hebben adoptanten of geadopteerden te ondersteunen en hun belangen te onderkennen en te behartigen. Het ontwerp bepaalt de procedure voor de erkenning van die trefgroepen en de erkenningsvoorwaarden (artikelen 46 en 47).

Hoofdstuk 7 bevat bepalingen inzake het toezicht op de naleving van het te nemen besluit door Kind en Gezin en het intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid Zorginspectie (artikelen 48 en 51).

Hoofdstuk 8 bevat bepalingen inzake de procedure voor de erkenning van de “voorzieningen” (volgens de gemachtigde bedoelt men adoptiediensten en de trefgroepen) (artikelen 52 tot 56), de procedure voor de hernieuwing van de erkenning (artikelen 57 en 58), de procedure tot schorsing of intrekking van de erkenning (artikelen 59 tot 63) en de bezwaarprocedure (artikelen 64 tot 68).

Hoofdstuk 9 bevat nadere regels inzake het inzagerecht in de gegevens van de geadopteerde en de tussenkomst van de Vlaamse adoptieambtenaar, die krachtens artikel 21, § 1, 2°, van het decreet van 20 januari 2012 instaat voor het verlenen van inzagerecht (artikelen 69 tot 72).

Hoofdstuk 10 van het ontwerp ten slotte regelt de opheffing van bepalingen uit het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2005 ‘betreffende de interlandelijke adoptie’ en van het volledige besluit van de Vlaamse Regering van 6 juli 2007 ‘betreffende de trefgroepen adoptie’ (artikelen 73 en 74). Het bevat overgangsbepalingen met betrekking tot de erkenning en de subsidiëring van de adoptiediensten en de trefgroepen die erkend zijn bij de inwerkingtreding van het te nemen besluit (artikelen 75 en 76). Het regelt de indexering van de in het ontwerp genoemde bedragen (artikel 77) en het bepaalt de datum van inwerkingtreding van het te nemen besluit (1 januari 2013).

3.1. Het ontwerp vindt een uitdrukkelijke rechtsgrond in de artikelen 15, § 7, 16, §§ 2, 3° en 4°, 3, 3°, en 4, 17, § 2, 18, § 2, 19, tweede lid, 20, §§ 2, eerste lid, 18°, en tweede lid, en 4, zesde lid, 23, §§ 1 en 2, 24, § 4, 26, §§ 3 en 4, en 29 van het decreet van 20 januari 2012.

3.2. Een aantal bepalingen uit het ontwerp vereisen evenwel een nader onderzoek.

3.2.1. Artikel 15 van het ontwerp bepaalt onder meer dat de erin vermelde dossiers en wachtlijsten conform de toepasselijke regelgeving worden bewaard en dat de medische gegevens worden bewaard onder toezicht en verantwoordelijkheid van een arts. Wat betreft de registratie en de verwerking van gegevens door het VCA is er een uitdrukkelijke rechtsgrond in artikel 20, § 4, zesde lid, van het decreet van 20 januari 2012. Wat betreft de adoptiediensten is er evenwel geen uitdrukkelijke rechtsgrond. Men kan er evenwel van uitgaan dat de verwerking van

persoonsgegevens in de dossiers en de wachtlijsten inherent is aan het vervullen van de taken die bij het decreet van 20 januari 2012 worden opgelegd aan de adoptiediensten, zodat artikel 15 van het ontwerp voor de adoptiediensten kan steunen op artikel 15, § 7, van het decreet van 20 januari 2012.

3.2.2. Luidens artikel 22, eerste zin, van het ontwerp blijft de adoptiedienst na aankomst van het kind in België beschikbaar voor het adoptiegezin. Luidens artikel 22, tweede zin, van het ontwerp staat de adoptiedienst open voor vragen van de geadopteerden naar hun roots.

Volgens de gemachtigde betreft de eerste zin de eerste nazorg, zodat ervoor rechtsgrond kan worden gevonden in artikel 15, § 7, van het decreet van 20 januari 2012. De adoptiediensten nemen immers die taak op krachtens artikel 15, § 4, van dat decreet, waarnaar wordt verwezen in artikel 15, § 7, waarin de delegatie aan de Vlaamse Regering vervat is.

De tweede zin van artikel 22 van het ontwerp, die volgens de gemachtigde de latere nazorg betreft, kan evenwel geen rechtsgrond vinden in artikel 15, § 7, van het decreet van 20 januari 2012, aangezien de latere nazorg niet behoort tot de taken bedoeld in artikel 15, §§ 2 tot 6, van dat decreet die de Vlaamse Regering nader kan bepalen.⁴ De Raad van State ziet evenmin een andere rechtsgrond voor die zin.

3.2.3. In de laatste zin van artikel 28 van het ontwerp is bepaald dat bij zelfstandige adoptie, de kandidaat-adoptant een contract sluit met een erkende adoptiedienst om tegemoet te kunnen komen aan de vraag van het herkomstland voor het versturen van opvolgrapporten en de eerste nazorg.

Gevraagd welke de rechtsgrond is voor die bepaling, verklaarde de gemachtigde wat volgt:

“In artikel 15 staan de taken van de adoptiediensten, nergens in dit artikel wordt vermeld voor wie ze deze taken opnemen. Enkel m.b.t. de taken vermeld in paragraaf 2 (inzake adoptiebemiddeling) hebben de kandidaat-adoptanten, op grond van artikel 14, de keuze om een adoptie zelf tot stand te brengen. Daaruit leiden wij dan ook af dat het mogelijk is voor adoptiediensten om de taken inzake eerste nazorg zowel voor zelfstandige als andere adoptanten uit te voeren.”

Gelet op het geheel van de bepalingen van hoofdstuk 4 van het decreet van 20 januari 2012, is deze interpretatie geenszins evident. Het is dan ook raadzaam een uitdrukkelijke rechtsgrond te creëren.

3.2.4. Artikel 38 van het ontwerp bevat een regeling voor de verdeling van bijkomende subsidiemiddelen. Uit de over dat artikel door de gemachtigde verstrekte toelichting blijkt dat het de bedoeling is dat aan andere adoptiediensten dan de drie die thans reeds erkend zijn, slechts subsidies kunnen worden verleend zo er bijkomende middelen beschikbaar zijn.

Deze beperking strijdt evenwel met artikel 19 van het decreet van 20 januari 2012, gelezen in samenhang met artikel 16 van dat decreet: van zodra een adoptiedienst met

⁴ De adoptiediensten informeren de adoptant slechts over de bestaande nazorg voor adopties (artikel 15, § 4, 2°, van het decreet van 20 januari 2012).

inachtneming van de door de Vlaamse Regering te bepalen programmering (zie artikel 16, § 5, van het decreet van 20 januari 2012) is erkend, heeft die dienst op gelijke voet met de andere erkende adoptiediensten recht op subsidiëring.⁵

3.2.5. Gevraagd naar de rechtsgrond voor artikel 43 van het ontwerp, verklaarde de gemachtigde wat volgt:

“De rechtsgrond kan niet zijn artikel 19 van het decreet aangezien het niet om subsidies gaat, en de rechtsgrond lijkt ook niet artikel 18 van het decreet te kunnen zijn aangezien de machtiging aan de VR in dat artikel enkel handelt over de verdere regels en voorwaarden voor de aanrekening van de bijdragen, wat iets anders is dan regels over de besteding van de bijdragen.

De prestatievergoedingen zijn bij opgenomen in dit artikel op vraag van de dienst begrotingszaken (van het departement financiën en begroting). We hebben op dat moment niet de reflectie gemaakt dat dit niet onder subsidies valt. We kunnen hier geen rechtsgrond voor vinden.”

Gelet hierop dient artikel 43 uit het ontwerp te worden weggelaten.

3.2.6. De artikelen 69 tot 72 van het ontwerp, die betrekking hebben op het inzagerecht in de gegevens van de geadopteerde, ontberen in de huidige stand van het recht rechtsgrond. Artikel 25 van het decreet van 20 januari 2012 bevat weliswaar regels betreffende dat inzagerecht, maar bevat ter zake geen enkele delegatie aan de Vlaamse Regering. Gelet op de ingrijpende aard van de artikelen 69 tot 72 van het ontwerp, kan niet worden aangenomen dat in dit geval een beroep zou kunnen worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, bedoeld in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, gelezen in samenhang met artikel 25 van het decreet van 20 januari 2012.⁶

In het voorontwerp van decreet ‘houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’, waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 8 januari 2013 advies 52.442/3 heeft gegeven, wordt weliswaar in een uitdrukkelijke rechtsgrond voorzien, maar de Raad van State kan niet vooruitlopen op de aanneming door het Vlaams Parlement van de desbetreffende bepaling, noch op eventuele wijzigingen die door het Vlaams Parlement aan deze ontworpen rechtsgrond zouden worden aangebracht.⁷

4. In het ontwerp worden taken opgedragen, nu eens aan het VCA, dan weer aan Kind en Gezin als zodanig. Volgens de gemachtigde is het de bedoeling enkel de erkenning van

⁵ Los van dit bezwaar op het vlak van de rechtsgrond, zou er bovendien, gelet op het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie, een verantwoording voor moeten bestaan dat de nieuw erkende adoptiediensten maar subsidies zouden krijgen als er bijkomende middelen beschikbaar zijn, eerder dan dat de beschikbare middelen verdeeld worden over alle erkende adoptiediensten.

⁶ De artikelen 69 tot 72 strijden op een aantal punten overigens met artikel 25 van het decreet van 20 januari 2012, dat overigens zelf een aantal onduidelijkheden bevat.

⁷ De artikelen 69 tot 72 van het ontwerp worden dan ook thans niet onderzocht en zullen, mochten ze gehandhaafd blijven, na de totstandkoming van de ervoor noodzakelijke rechtsgrond, opnieuw om advies dienen te worden voorgelegd aan de Raad van State, afdeling Wetgeving.

de voorzieningen aan Kind en Gezin te delegeren, en alle andere taken aan de VCA, zodat een aantal bepalingen van het ontwerp gelet hierop moeten worden aangepast.

Voor het toekennen van de erkenningsbevoegdheid aan Kind en Gezin kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 8, § 2, van het decreet van 30 april 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin’, gelezen in samenhang met artikel 8, § 1, derde lid, van dat decreet, op grond waarvan Kind en Gezin taken op zich neemt betreffende binnenlandse en interlandelijke adoptie. Wat betreft het toekennen van taken aan de VCA, dient rechtsgrond te worden gezocht in de bepalingen van het decreet van 20 januari 2012 die op deze taken betrekking hebben en in de bijhorende machtiging aan de Vlaamse Regering om deze taken te regelen.

VORMVEREISTEN

5. Krachtens artikel 4, § 2, 2°, van het decreet van 7 december 2007 ‘houdende de oprichting van de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid en van een Adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’ is de Vlaamse Regering verplicht om aan de Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid advies te vragen over de ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering die van strategisch belang zijn.

Al heeft de Vlaamse Regering een appreciatieruimte om te bepalen welke besluiten van strategisch belang zijn, in dit geval kan bezwaarlijk worden ontkend dat het om zulk een besluit gaat nu het een basisbesluit betreft inzake bemiddeling en begeleiding van interlandelijke adoptie.

Over het ontworpen besluit dient derhalve het advies van de genoemde adviesraad te worden gevraagd. Mocht het vervullen van dit vormvereiste aanleiding geven tot wijzigingen aan het ontworpen besluit, dan dienen die wijzigingen nog om advies te worden voorgelegd aan de Raad van State, afdeling Wetgeving.

ALGEMENE OPMERKINGEN

6. Gevraagd of de adoptiediensten, die erkend moeten zijn om de bemiddeling inzake interlandelijke adoptie te kunnen verrichten, binnen het toepassingsgebied vallen van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 ‘betreffende diensten op de interne markt’ (dienstenrichtlijn), verklaarde de gemachtigde dat het optreden als adoptiedienst niet lijkt te vallen onder de uitzonderingsgronden, opgenomen in artikel 2 van de dienstenrichtlijn,⁸ zodat die richtlijn dan ook moet worden geacht toepasselijk te zijn.

⁸ Al is dat niet evident wat betreft de uitzondering inzake de sociale diensten als bedoeld in artikel 2, lid 2, j), van de dienstenrichtlijn.

Gelet op de bestaande onzekerheid over het juiste toepassingsgebied van de dienstenrichtlijn (of van de bepalingen inzake het vrij verkeer van diensten of de vrijheid van vestiging van het Verdrag ‘betreffende de werking van de Europese Unie’ (hierna: VWEU)),⁹ verdient het aanbeveling hieromtrent de Europese Commissie te contacteren.

Mocht daaruit blijken dat het toch om diensten gaat die onder de toepassing vallen van het VWEU en desgevallend onder de toepassing van de dienstenrichtlijn, dan dienen de erkenningsvoorwaarden en de erkenningsprocedure te worden getoetst aan de verdragsartikelen inzake het recht van vestiging en eventueel het recht van vrije dienstverrichting, respectievelijk aan de betrokken onderdelen van hoofdstukken III en eventueel IV van de dienstenrichtlijn (dit laatste voor zover het mogelijk is dat een adoptiedienst gevestigd in een andere lidstaat bij wege van occasionele dienstverrichting in de Vlaamse Gemeenschap diensten zou verrichten).

7. In het ontwerp worden op een aantal plaatsen bepalingen uit het decreet van 20 januari 2012 hernomen (bijvoorbeeld in de artikelen 30, 31, 34 en 49 van het ontwerp).

Bepalingen die enkel een hogere norm in herinnering brengen door die over te nemen of te parafraseren, horen evenwel in beginsel niet thuis in een uitvoeringsregeling, onder meer omdat daardoor onduidelijkheid dreigt te ontstaan omtrent de juridische aard van de overgenomen bepalingen en erdoor verkeerdelijk de indruk wordt gewekt dat de overgenomen regels kunnen worden gewijzigd door de overheid die de regels overneemt. Enkel wanneer het voor een goed begrip van de ontworpen regeling onontbeerlijk is dat bepalingen uit een hogere rechtsnorm worden overgenomen, kan dergelijke werkwijze worden gebillijkt, en dan enkel op voorwaarde dat de oorsprong van de betrokken regels wordt vermeld (door het aanbrengen van de vermelding “overeenkomstig artikel ... van het decreet van ...”) en dat de overname correct en letterlijk gebeurt om geen onduidelijkheid te doen ontstaan omtrent de juiste draagwijdte ervan.

Het ontwerp dient gelet hierop te worden aangepast.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

AANHEF

8. Aan de aanhef dient een lid te worden toegevoegd (dat het eerste lid wordt) waarin wordt verwezen naar artikel 8 van het decreet van 30 april 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin’.

9. In het huidige eerste lid van de aanhef (dat het tweede lid wordt) dient meer specifiek te worden gerefereerd aan de *sub* 3.1 vermelde bepalingen.

⁹ Zo rijst bij voorbeeld de vraag of de erkende adoptiediensten al dan niet kunnen worden beschouwd als niet-economische diensten van algemeen belang.

10. Aangezien om advies werd gevraagd met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State, dient het huidige zesde lid van de aanhef (dat het zevende lid wordt) als volgt te worden gesteld:

“Gelet op advies 52.601/3 van de Raad van State, gegeven op 6 februari 2013, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;”.

DISPOSITIEF

Artikel 2

11. Luidens artikel 2, tweede lid, van het ontwerp stuurt het VCA een “gemotiveerde” weigering van het verzoek tot het starten van de “kanaalprospectie” naar de adoptiedienst.

In zoverre met het woord “gemotiveerde” wordt bedoeld op de verplichting tot formele motivering van de betrokken beslissing, is dergelijke bepaling tegelijk overbodig en misleidend. Zij is overbodig omdat dergelijke beslissingen onder de toepassing vallen van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en de verplichting tot formele motivering reeds uit die wet voortvloeit. Zij is misleidend omdat dergelijke bepaling ten onrechte de indruk wekt dat de formele motiveringsverplichting niet bestaat zonder dat zulks erin uitdrukkelijk wordt voorgeschreven.

Tenzij een verdergaande motiveringsplicht dan diegene die voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 wordt beoogd, in welk geval de draagwijdte ervan dient te worden omschreven, dient het woord “gemotiveerde” in artikel 2, tweede lid, te vervallen.

Artikel 10

12. In artikel 10, tweede lid, van het ontwerp wordt bepaald dat de erin bedoelde evaluatie van het verloop van het proefdossier door het VCA onder meer gebeurt op basis van het advies van “Buitenlandse Zaken” en het advies van de Federale Centrale Autoriteit voor Adoptie.

De gemachtigde verklaarde dat het niet de bedoeling is (de Federale Overheidsdienst) Buitenlandse Zaken of de Federale Centrale Autoriteit de verplichting op te leggen een advies te verlenen, wat zou indruisen tegen de autonomie van de Federale Staat, maar dat het enkel de bedoeling is om aan deze instanties een advies te vragen om daarmee, in voorkomend geval, rekening te kunnen houden bij de genoemde evaluatie. Zulks zou beter tot uiting dienen te komen in artikel 10 van het ontwerp.

Artikel 16

13. Artikel 361-3, 1°, van het Burgerlijk Wetboek lijkt te impliceren dat het de bevoegde centrale autoriteit van de betrokken gemeenschap (*in casu* het VCA) is die het adoptiedossier moet bezorgen aan de bevoegde instanties van het herkomstland. Indien dit het geval is, kan niet worden bepaald dat het dossier ook door de adoptiedienst zelf aan de bevoegde instanties van het herkomstland kan worden bezorgd.

Artikel 36

14. In artikel 36, tweede zin, van het ontwerp wordt de Vlaamse minister bevoegd voor de Bijstand aan personen gemachtigd “de nadere bepalingen vast [te stellen] met betrekking tot de uitvoering en inwerkingtreding van [het] decreet [van 17 oktober 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen]”.

Delegaties aan een minister dienen evenwel beperkt te blijven tot aangelegenheden van bijkomstige of detailmatige aard, en kunnen derhalve moeilijk slaan op de gehele uitvoering van een decreet, zelfs niet al zou die bevoegdheid beperkt blijven tot de adoptiediensten zoals wellicht het geval is. Artikel 36 van het ontwerp kan derhalve niet in zijn huidige vorm behouden blijven.

Artikel 43

15. Volgens de gemachtigde dient de in artikel 43, tweede lid, 7°, van het ontwerp opgenomen opsomming limitatief te worden gemaakt, en dient derhalve te worden geschreven “7° kosten voor een arbeidsongevallenverzekering en een bedrijfsgeneeskundige dienst”.

Artikel 45

16. De gemachtigde bevestigt dat artikel 45 van het ontwerp een subsidievoorwaarde inhoudt, zodat artikel 37, § 3, van het ontwerp tot dit artikel dient te worden uitgebreid.

Artikel 48

17. In artikel 48, eerste lid, tweede zin, van het ontwerp wordt bepaald dat Kind en Gezin subsidies die verkeerd zijn aangewend “kan” terugvorderen. Deze terugvordering is echter verplicht ingevolge artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 ‘tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof’, die is vastgesteld in uitvoering van artikel 50, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’. Voorts is er al een regeling betreffende de terugvordering van subsidies opgenomen in de artikelen 5 tot 9

van het decreet van 20 maart 2009 ‘houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin’.

Volgens de gemachtigde is het niet de bedoeling om af te wijken van de wet van 16 mei 2003. De tweede zin van artikel 48 van het ontwerp dient dan ook te worden weggelaten, temeer nu erin slechts één van de gevallen van terugvordering wordt weergegeven.

Artikel 52

18. Door het hanteren van de term “voorziening” in artikel 52, § 1, eerste lid, van het ontwerp is het niet duidelijk welke erkenning in die bepaling wordt bedoeld.

Volgens de gemachtigde betreft het de erkenning als adoptiedienst en de erkenning als trefgroep. Het artikel moet volgens haar als volgt luiden:

“Art. 52 Een voorziening kan op elk moment een aanvraag tot erkenning als adoptiedienst of als trefgroep indienen bij Kind en Gezin. Die aanvraag moet met een aangetekende brief of tegen ontvangstbevestiging ingediend worden bij Kind en Gezin.

De aanvraag tot erkenning als adoptiedienst, opgesteld volgens de sjabloon die Kind en Gezin heeft opgesteld, bevat minstens:

1° de contactgegevens, identiteit en statuten van de aanvrager;

2° een staving van de aanvraag waaruit blijkt dat aan de erkenningsvoorwaarden van dit besluit voldaan is;

3° de motivering van de aanvraag;

4° een beleidsplan met strategische en operationele doelstellingen voor de duur van de erkenning;

5° een verbintenis waarin de voorziening verklaart dat ze binnen een termijn van één jaar aan de erkenningsvoorschriften van dit besluit zal voldoen.

De aanvraag tot erkenning als trefgroep, opgesteld volgens de sjabloon die Kind en Gezin heeft opgesteld, bevat minstens:

1° de contactgegevens, identiteit en statuten van de aanvrager;

2° de motivering van de aanvraag;

3° alle stukken waaruit blijkt dat aan de erkenningsvoorwaarden is voldaan.”

Hiermee kan worden ingestemd.

19. In artikel 52, § 1, tweede lid, 2°, van het ontwerp wordt verwezen naar de erkenningsvoorwaarden “van dit besluit”. Hoewel in artikel 31 van het ontwerp wordt verwezen naar de erkenningsvoorwaarden bedoeld in artikel 16, § 2, van het decreet van 20 januari 2012 en in artikel 46 van het ontwerp wordt verwezen naar de voorwaarden vermeld in artikel 22 van dat decreet, zou het niettemin duidelijker zijn als in de genoemde bepaling ook gewag zou worden gemaakt van de erkenningsvoorwaarden bedoeld in het decreet van 20 januari 2012.

Artikel 59

20. In artikel 59, eerste lid, van het ontwerp wordt met de zinsnede “tenzij de grondrechten van de cliënten in het gedrang zijn”, in welk geval de intrekking of de schorsing van de erkenning zonder aanmaning kan gebeuren, volgens de gemachtigde verwezen naar het volgende:

“De cliënten zijn alle mogelijke gebruikers van de trefgroep of adoptiedienst, dit kan zowel gaan om geadopteerden, kandidaat-adoptanten als anderen die een beroep deden op de voorziening.

Met grondrechten bedoelen we de Grondwet en de bepalingen in het IVRK en het EVRM voor zover ze rechtstreekse werking hebben.”

Het schorsen of het intrekken van de erkenning zonder het versturen van een aanmaning dient te worden voorbehouden voor situaties waarin dringend moet worden opgetreden omdat het laten voortduren van de toestand essentiële belangen van de betrokkenen, met name inzake gezondheid, veiligheid of welzijn, zou kunnen aantasten, wat evenwel door de verwijzing naar het in het gedrang zijn van de grondrechten van de cliënten niet zo goed tot uiting komt.

Artikel 59, eerste lid, van het ontwerp dient dan ook te worden verduidelijkt.

Artikel 68

21. Met betrekking tot artikel 68 van het ontwerp verklaarde de gemachtigde wat volgt:

“Deze bepaling werd geschreven met de idee dat het uitvoeringsbesluit bij het decreet van 7 december 2007 er zou zijn bij de inwerkingtreding van dit besluit. Op dit moment is dit echter nog niet goedgekeurd. Wanneer dit er niet is voor dit ontwerpbesluit voor definitieve goedkeuring geagendeerd wordt, zullen wij dit artikel dan ook moeten aanpassen en later een wijziging van dit ontwerpbesluit laten opnemen in het uitvoeringsbesluit bij het decreet van 7 december 2007.”

Gelet hierop dient nog steeds te worden verwezen naar de thans van kracht zijnde regeling, zijnde het hoofdstuk III van het decreet van 15 juli 1997 ‘houdende oprichting van een Gezins- en Welzijnsraad en van een adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden’ en het besluit van de Vlaamse Regering van 15 september 1998 ‘betreffende de adviserende beroepscommissie inzake gezins- en welzijnsaangelegenheden’.

Artikel 78

22. Volgens de gemachtigde is het niet de bedoeling terugwerkende kracht te verlenen aan het te nemen besluit. Artikel 78 van het ontwerp dient te worden geschrapt (waardoor het ontworpen besluit in werking zou treden tien dagen na bekendmaking – zie artikel 84, 2°, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), of te worden aangepast in de zin dat de datum van 1 januari 2013 wordt vervangen door een in de toekomst liggende datum.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT